

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

עיני הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה; כעת צריך להיות פתיחת העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה

ראה עמוד 9

ערב שבת קודש פ' בא, ה' שבט
הי' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

שצו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד
ב"ר יהודא לייב ע"ה

שגלוב

נאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות

ביום ד' תשרי ה'תרח"צ

ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ

ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו הרבנית מאריאשא שתליט"א

לאריכות ימים ושנים טובות

ומתוך בריאות הנכונה

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

משה אומר שתיכף מגיע משיח ואעפ"כ יש הרודפים אחרי גוי / משיחת ש"פ בא ה'תשל"ז

8 זמן הגאולה

הסתלקות היתה בדור השמיני - משא"כ בדורנו זה / פרשת השבוע באור הגאולה

12 המעשה הוא העיקר

שכ"א יקבל החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא / הוראות למעשה בפועל

13 ניצוצות של משיח

זהו "אחרית הימים" כפשוטו! / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מראי מקומות למאמר ד"ה באתי לגני ה'תשמ"ב / צילום מכת"ק של הרבי

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות החתן התמים אורי אהרן יואל והכלה בת' רות שי זיסק לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

יה"ר שיכנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, כרצון ולגהת-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי' לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave.#38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718) סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04) דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

אין האמת
זה ב"ה א ענף (הכנסת הא)
קצת אע"פ - גולגולת ד"ה (א)
ו"ז (צ"ל א)
ביום יום יא א
כ"ס ס' ר"ג
אני ואנתי יחד
אדמו"ר ר"ד
משה אהרן יואל
אשר ע"י אמת
אמת אמת אמת
אמת אמת אמת

מוקדש לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן - נפטר ליל שמע"צ ושמת"ת ה'תשס"ב יה"ר שתיכף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה

מראי-מקומות למאמר "באתי לגני" תשמ"ב

בעמדנו בשבת המברכת את יו"ד שבט, מובא בזה צילום ממראי-מקומות שכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעורכי המאמר ד"ה באתי לגני שנאמר בהתוועדות יו"ד שבט ה'תשמ"ב – המיוסד בעיקרו על פרק יב (שלמדו בפעם הב')* מהמשך באתי לגני ה'ש"ת (כבשנה זו – תשס"ב) כידוע שבכל מאמר "באתי לגני" מקפיד כ"ק אד"ש מה"מ להזכיר את כל רבותינו נשיאינו (ולפעמים – גם את פרק התהלים של כ"ק אד"ש מה"מ באותה שנה) כפי שהדבר בא לידי ביטוי במראי-מקומות שבצילום (המאמר נדפס בסה"מ באתי לגני ח"ב ע' קצב ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק:

מ"מ להמאמר:

ע"ח היכל א ענף ב (ולהוסיף המ"מ דמבו"ש וכו' – הובאו בס' הליקוטים מע' צמצום)
 היום יום יא תשרי
 כש"ט ס' רצב
 לקו"א ואו"ת בתחלתם
 ש' היחוד פי"ב***
 סהמ"צ להצ"צ תפלה פ"י***
 תרכ"ז ע' תכא תנח
 תרס"ו כז
 צבאות (לציין גם לתהלים פ')

(* ראה סה"מ מלוקט ח"ב ע' רנז ובהערה 23.

(** הכוונה, כי לומדים פי"ב. המו"ל.

(*** לכאור"כ.ה. ואולי כצ"ל בסה"מ באתי לגני ח"ב ע' 132 הערה 59 (במקום פ"ב): פ"ו (ואילך). המו"ל.

משה אומר שתיכף מגיע משיח ואעפ"כ ישנם הרודפים אחר הגוי!

בשעת מכת בכורות היו יהודים שהשאירו מצריים בבתיהם, והיו שאף הלכו לבתי המצריים! זאת למרות שהכירו את רשעותם • עד"ז רואים עכשיו: משה אומר ש"הנה הנה משיח בא" והגאולה תבוא, ואעפ"כ באים יהודים שיש להם 'רגש-נחיתות' בפני הגוי, רודפים אחריו ומכניסים אותו לבית יהודי בין יהודים, ונותנים לו נייר שהוא "יהודי"! • מעולם לא היה מעמד ומצב גרוע כהיום, שתלויים כל-כך הרבה בגויים. ומצב זה אינו מצד הגויים, אלא מצד היהודים שהחליטו לרעוד מהגויים • והרבנים שותקים ובפועל לא עושים מאומה – הנהגה זו היא בגדר "כבשו פניהם בקרקע"! • תרגום חפשי משיחת ש"פ בא ה'תשל"ו – בלתי מוגה פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

זאת למרות שהכירו את רשעותם של המצרים עוד מהזמן ד"ויקם מלך חדש"², [וכשתי הדעות בפרש"י² (רב ושמואל): לדעה הא' שהי' זה מלך "חדש ממש", הרי רואים מיד את רשעותו: זה עתה נתמנה למלך ועוד לא עשה כלום בעיני הנהגת המדינה, הדבר הראשון שעושה הוא: "הבה נתחכמה לו"³ – צרות לבני ישראל, ומכך גם הוראה לימינו אלה שכל כוונת הגוי היא "הבה נתחכמה לו".

וכך גם לפי דעה הב' שהי' זה אותו המלך אלא "שנתחדש גזרותיו", גם אז רואים את

א. בפרשתנו על הפסוק¹ "ולא יהי' בכם נגף", מפרש רש"י: "אבל הוזה הוא במצרים. הרי שהי' מצרי בביתו של ישראל – יכול ימלט, תלמוד-לומר ולא יהיה בכם נגף אבל הוזה במצרי שבבתיכם. הרי שהיה ישראל בביתו של מצרי – שומע אני ילקה כמותו, תלמוד-לומר ולא יהיה בכם נגף".

מזה מובן, שבשעת מכת בכורות היו יהודים שהשאירו מצריים בבתיהם, והיו יהודים שאף הלכו לבתי המצריים!

(* חלקים משיחה זו פורסמו בעבר בגליונו, וכעת הבאנו את השיחה כולה בתוספת קטעים ארוכים שלא פורסמו, בעריכה מחודשת עם מראי-מקומות מפורטים יותר בשוה"ג (בקשר למצב באה"ק ת"ז).
 1 יב, יג.
 2 שמות א, ח.
 3 שם, י.

זהו "אחרית הימים" כפשוטו!

אם בדורות שלפנינו היו צריכים להמתין עד לעבודה ופעולה של דורנו זה – הרי בימינו אלו לא נותר עוד על מה להמתין, שהרי נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא ממש, מכיון שזהו "אחרית הימים", אחרית **כפשוטו!**

ומכיון שכן, הרי ע"י התפלה **נאו** – פועלים ביאת משיח **נאו!** "נאו" **כפשוטו**, ללא כל פירושים!

(משיחת ש"פ בא ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

יש "עצה" – להביא הגאולה!

. . לעתיד לבוא יקויים היעוד "ועמדו זדים ורעו צאנכם", ואז לא יצטרך יהודי לעסוק בעניני העולם (חרישה וזריעה כו'), ויוכל לעסוק בלימוד התורה כל היום כולו – בהתאם לטבעו ורצונו.

ולכן צועק יהודי להקב"ה: "עד מתי?!" – עד מתי יהי' מוכרח להצטער ולעסוק בעניני העולם? – "אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה . . תורה מה תהא עליי?!" – ומה שזקוקים ל"דגנך ותירושך גו'" – יש "עצה" להקב"ה להביא את הגאולה, ואז יקויים היעוד "ועמדו זדים ורעו צאנכם!"

(משיחת ש"פ בא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

אומר ה"ננס" ל"ענק": בוא ונרקוד לקראת משיח צדקנו!

כמדובר כמ"פ שאין צורך להביא ראיות והוכחות שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, ובדרך ממילא – דור הראשון של הגאולה העתידה. וטעם הדבר שדוקא דורנו זה יזכה לגאולה העתידה – מכיון שהוא בדוגמת ננס העומד על כתפי הענק, כלומר: עם היותו "ננס", הרי כאשר ה"ענק" מעמידו על כתפו – רואה ה"ננס" למרחוק יותר מאשר ה"ענק", ואז אומר ה"ננס" ל"ענק" שהוא רואה שהנה בא משיח צדקנו ("אָט גייט משיח צדקנו"), ולכן – אומר ה"ננס" ל"ענק" – בוא ונרקוד לקראת משיח צדקנו ("לאָמיר גיין טאַנצן אַנטקעגן משיח'ן!").

(משיחת ש"פ בא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

ועל שתי המזוזות¹², והיהודי אוכל קרבן פסח "צלי אש ומצות על מרורים"¹³, זאת אומרת, שבחיי הפרטיים הוא יהודי דתי; אך כשמביטים אל תוך הבית לראות מי יושב על-יד השולחן, רואים... אהה – יושב שם מצרי!

ומכיון שמלאך הרואה את "הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות" אינו יכול לבחון ולהבדיל (בין היהודי למצרי)¹⁴, במילא מטריחים את הקב"ה בכבודו ובעצמו שיבוא ויראה מה קורה בבית, וכאשר הקב"ה בא – הוא רואה שיושב מצרי בראש השולחן והיהודי מביא לו לאכול מקרבן פסח!

ממה-נפשך: אם הנך יהודי דתי, שלכן אתה אוכל קרבן פסח – הרי משה צוה "כל בן נכר לא יאכל בו"¹⁵? ואם אינך שומע בקול משה – מדוע אתה מקריב קרבן פסח?!

ועד"ז לאידך גיסא (בנוגע ליהודים שהלכו לבתי המצרים): בני ישראל הרי זוכרים ש"יעבדו מצרים את בני ישראל בפרך"¹⁶, ועד עתה הקב"ה כבר נתן למצריים תשע מכות ומשה אומר שעוד מעט תבוא המכה העשירית – מכת בכורות, ואלו הם הרגעים האחרונים של הגלות שמיד אחריהם "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם"¹⁷ – ואף-על-פי-כן ישנו יהודי שאינו רוצה להיות בין יהודים, הולך לבית מצרי ומעמיד את עצמו בסכנה!

והרי אותו יהודי לא למד את פירוש רש"י

(12) שם, כג.

(13) שם, ח.

(14) ראה פרש"י שם, כב – ד"ה ואתם.

(15) שם, מג.

(16) שמות א, יג.

(17) נוסח ההגדה פיסקא מצה זו ושם לפני"ז פיסקא

ויוציאנו.

רשעותו: אע"פ שיוסף עשה טובה עבורו ועבור כל ארץ מצרים, שהצילם מרעב עי"ז שקיבץ את התבואה בשני השבע⁴, ועד"ז יעקב ברכו שייעלה הנילוס לפניו (כדברי רש"י⁵), למרות כל זאת הוא אומר אח"כ "לי יאורי ואני עשיתיני"⁶, ומתנהג באופן דכפוי טובה, היינו משלם רעה תחת טובה⁷, גוזר גזירות על בני ישראל, ומלביש זאת בטענות שכליות וכו' כמסופר בתורה⁸!

ובנ"י ראו כבר שהקב"ה נתן למצרים תשע מכות, ושרי פרעה טענו בפניו "עד מתי יהי' זה לנו למוקש"⁹ – שזאת טענו לא פראי-אדם, אלא **חכמי** פרעה – אעפ"כ, הולך יהודי ומזמין מצרי לביתו כי הוא רוצה למצוא חן בעיניו, בגלל שמרגיש נחות כלפי הגוי!

ובפרט שלא מדובר על סתם גוי אלא גוי **בכור**, ולכן – כיון שברצונו למצוא חן בעיני הגוי – מזמינו לביתו, מושיבו בראש השולחן, נותן לו נייד שהוא "יהודי"¹⁰ ואומר לו "אחינו אתה!" וכיון שאותו יהודי מתבייש ביהדותו, לכן אינו אומר לגוי שישנה דרך להתגייר ולהיות מ"ערב רב עלה אתם"¹¹, אלא מכניסו אליו הביתה!...

ב. ולכאורה, הרי מדובר על בית יהודי ("אִידישע הויז") שבו ישנו "הדם על המשקוף

(4) מקץ מא, מח-ט. וראה שם נו-ז. ועוד.

(5) ריגש מז, י.

(6) יחזקאל כט, ג. וראה ד"ה באתי לגני השי"ת ספ"ז.

(7) ע"ד ל' הכתוב מקץ מד, ד. תהלים לח, כא. ועוד.

(8) נת' בארוכה בהתוועדות שלפנ"ז (ש"פ שמות תשל"ז) ונדפס בלקו"ש חט"ז ע' 1 ואילך (וראה שם הביאור בהרחבה בטעם הבאת ב' הדעות בפרש"י).

(9) פרשתנו י, ז.

(10) הכוונה לחוק האומלל "מיהו יהודי".

(11) שם יב, לח. ועד"ז שם, לז.

שכל אחד יקבל החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא

מכל ענין צריכים ללמוד הוראה בנוגע למעשה בפועל - והוא העיקר.

ובנוגע לענינו:

כיון שנכנסנו כבר אל השבוע שלפני יו”ד שבט,

הנה בנוסף על ההכנה הקשורה עם ענינים כלליים, דהיינו, סידור התוועדויות ביום ההילולא בעתם ובזמנם, ובמקום המתאים לזה, וכמו-כן סידור התוועדויות בתור הקדמה ליום ההילולא, בפרט בשבת שלפני יום ההילולא, ועד”ז בשבת שלאחריו -

יקבל כל אחד ואחד על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, שהלימוד יהי’ באופן כזה, שבו ועל-ידו תתמלא המניעה ועיכוב שהיתה אצל נשיא דורנו (מאיזה טעם שיהי’), שהרי לא נתנו לו את ה”זאהרן אחיק יהי’ נביאך”, וממילא אכן היתה מניעה בהתפשטות דברי החסידות שלו בדיבור, ועד כדי כך, שעיי”ז נפגעה (”האָט עס אָנגערירט”) גם התפשטות דברי החסידות שלו שבכתב.

וכפי הנראה בפשטות בשכל בני-אדם (כנ”ל), שהתפשטות דברי החסידות שלו שהיתה בפועל איננה מגעת להתפשטות שהיתה - באם אמירת החסידות היתה בדיבור בפשטות, שכן אז, בטח היתה נערכת ”חזרה” בדיבור על הדברים שנאמרו, ועד לאופן דמעשה - כתב, ועאכו”כ בנוגע למחשבה.

אשר לכן, כאמור, המעשה הוא העיקר - שכל אחד יקבל על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, נוסף על העיקר המדובר - סידור התוועדויות בקשר ליום ההילולא.

ועוד והוא העיקר - שהעבודה בכל ענינים אלו תהי’ דוקא מתוך שמחה, כמו שעבודתו של נשיא דורנו היתה בפשטות - למרות היותו בעל-יסורים - מתוך שמחה דוקא!

כלומר, אע”פ שכל אחד מאתנו צריך להיות בריא בגשמיות, כציווי התורה ”ונשמרתם מאד לנפשותיכם”, הרי סובלים אנו מיסורי הגלות. וזוהי ההוראה האמורה - שמבלי הבט על יסורי הגלות תובע הקב”ה ש”עבודת הוי”” תהי’ דוקא מתוך שמחה וטוב לבב!!

ועל אחת כמה וכמה - כשמתקרבם עוד יותר אל הגאולה האמיתית והשלימה!

ובמיוחד ע”י הפעולות האמורות, וע”י ההחלטות טובות בזה - שעיי”ז מקדימים ומזרזים, ומביאים בפשטות, כלשון הידוע **”להביא לימות המשיח”** - שב”ימות המשיח” מתקיים ה”ויקרא הוי’ לאור יום” ממש, וממילא מתחילים מיד **להאיר בגלוי** כל הענינים האמורים! (קטעים משיחת יום ד’, ג’ שבט ה’תשנ”ב - בלתי מוגה)

הנ”ל¹⁸ שאפי’ יהודי שהי’ בבית מצרי ניצל ממכת בכורות, ולמרות זאת מעמיד את עצמו בסכנה והולך לבית של מצרי, אף שידוע שזה עלול לפגוע בו!

אך אעפ”כ כיון ש”ישראל אע”פ שחטא ישראל הוא”¹⁹, הלך הקב”ה לבית המצרי והציל את היהודי ממכת בכורות.

וכפי שהמדרש מספר²⁰ שהיו יהודים שלא רצו למול עצמם עד שהגיע הזמן דקרבן פסח, ורק כאשר ריח הקרבן התפשט בכל מצרים והם חפצו לאכול מהקרבן פסח, אך לא יכלו מאחר שמשה צוה ”כל ערל לא יאכל בו”²¹, אזי באו למשה ואמרו לו שמסכימים למול עצמם כדי שיוכלו לאכול מקרבן פסח... ונמצא שגם כשכבר הסכימו למול עצמם - עדיין ישבו בבית המצרי!!

ג. עד”ז רואים עכשיו:

אע”פ שמשה אומר ”הנה הנה משיח בא” (אָט אָט קומט משיח”) והגאולה תבוא, באים יהודים שיש להם ’רגש-נחיתות’ (”אַרָאָפּגעפּאַלן ביי זיך”) בפני הגוי, רודפים אחריו ומכניסים אותו לבית יהודי בין יהודים, ונותנים לו נייר שהוא ”יהודי”!¹⁰

ע”ד הצחות - נהגו פעם לספר על מלמד שלמד עם ילד את הסיפור דמכירת יוסף. ובהקדים - המלמדים בעבר לא היו כמו המלמדים היום שמפרשים את הפסוק ואח”כ נפטרים לשלום (”מ’טייטשט אָפּ דעם פסוק און דערנאָך זאָגט מען אַ גוטן טאָג”).... אלא היו מסבירים היטב ומציינים לילד כיצד זה אירע וכו’ - וכאשר המלמד למד עם הילד את

הסיפור דמכירת יוסף²², זה נגע מאוד לילד - היתכן! יוסף הי’ בן זקונים ויעקב ”עשה לו כנתת פסים”²³, ואח”כ כאשר יעקב שלחו לראות את שלום אחיו²⁴ הם זרקוהו לבור ש”נחשים ועקרבים יש בו”²⁵ - עד שהתחיל לבכות!

כאשר למדו שוב את סיפור מכירת יוסף בשנה הבאה, תמה הילד ואמר: היי! מה אתה הולך לשם שוב? הרי בשנה שעברה כבר היית שם ואתה יודע מה עשו לך, ומדוע הנך הולך לשם עוד פעם?! אם אתה הולך הרי שמגיע לך העונש!...

ועד”ז בנוגע לענינו: הקב”ה כבר נתן למצריים תשע מכות, ואעפ”כ הולך יהודי לביתו של המצרי!

ד. כיצד הגיעו (כיום) למצב כזה - עיי”ז שעוברים על ”לא תוסיפו”²⁶ הרי זה גורם שיעברו אח”כ על ”לא תגרעו”²⁶: אומרים שעכשיו זה הזמן ד”אתחלתא דגאולה”, ואח”כ אומרים שכל שטח שמחזירים (לערבים) הוא ’הישג דתי’ עד שאח”כ זה נהי’ ’הישג צבאי’... מחזירים גבולות בטוחים, שדות נפט וכו’, וכל זה נקרא בפיהם ’הישג דתי’, ולבסוף אומרים שזוהי ”אתחלתא דגאולה”!...

יהודים נמצאים בגלות 19 מאות שנה - האם בשביל מעמד ומצב זה היו בני ישראל בגלות כל-כך הרבה זמן?!

מעולם לא היה מעמד ומצב גרוע כהיום, שתלויים כל-כך הרבה בגויים. ומצב זה אינו מצד הגויים, אלא מצד היהודים עצמם

(22) וישב לז, כו-כו.

(23) שם, ג.

(24) שם, יג-יד.

(25) שם, כד ופרש”י.

(26) ואתחנן ד, ב.

(18) הובא בתחלת סעיף א’.

(19) סנהדרין מד, א.

(20) שמו”ר פ”ט, ה.

(21) פרשתנו יב, מח.

שהחליטו שצריך לרעוד מהגויים. מעולם לא הי' מצב כזה שפל שיהיו 'עבדים כנענים'!

אולם כיון שמתבייש לומר שהוא 'עבד כנעני' – לכן אומר שזה 'הישג דתי'!

החליטו למסור כל שטח שרק יבקשו, אלא שבתחילה יעמידו פנים כאילו עומדים חזק על דעתם, אך בפועל יתנו כל מה שיבקשו, רק שימשכו זאת זמן ארוך.

– מדוע צריכים סתם למשוך את הזמן? ככל שמושכים יותר את הזמן ישנו עוד פצוץ, ופעמים אף גרוץ מזה, רחמנא-ליצלן!

ועל הכל אומרים שאלו הם 'הישגים דתיים'!... – אם היו אומרים זאת בשם 'קארל מארקס'²⁷ – מהיכא-תיתי, אך הם אומרים זאת בשם התורה!

ה. כבר עברו חמש שנים מה'רעש' שעשית²⁸ על כך שהחליטו למסור את ירושלים העתיקה (ורק מחפשים נוסח שלא ינקר את העינים, כדי שלא יורידו אותם מהכסאות) – ואננם הטובים שבהם שותקים ל-כל-הפחות, אך אחרים רוצים להכחיש ולומר שאין זה נכון ולא חושבים על דבר כזה וכו'.

עתה רואים שהם ניסו לראות מה 'דעת הקהל' בענין זה: אחד פירסם את דעתו האישית – לא רשמית בשם הממשלה – שצריך לעשות את ירושלים עיר לשלש דתות (זהו הנוסח שמצאו כדי למסור את ירושלים העתיקה); לאחר-מכן אחד מחברי הממשלה פירסם באופן רשמי שזו דעתו, ומראש הכינו הכחשה – כדי שאם יעשו מזה רעש יפרסמו מיד הכחשה שהוא אף פעם לא אמר כך...

27 תורה חברתית הדוגלת בביטול רכוש הפרט ובהספקת עבודה ומחי' לכל (ע"ש קרל מארקס).

וראה עוד עד"ז ב'יחי המלך' שלד ע' 6.

28 ראה ב'יחי המלך' שם ע' 3 ואילך.

רצו לראות מה תהי' תגובת הקהל בשעה שיפרסמו דבר כזה – וראו שזה לא נורא, היות ואין פוצה פה ומצפצף! כבר עבר שבוע שלם ולא מחו על כך, ואפילו אם מישוהו מחה הי' זה רק בקול דממה דקה.

וזה שרושם גויים כיהודים מתפאר שירושלים היא "עיר השלום" שיהודים וגויים חיים בה יחד, בה-בשעה (פעם גרו בה 65,000 ערבים, והיום מסתמא) גרים בה 70,000 ערבים, ולא יותר מ-300-200 משפחות יהודים! ומוסיפים ואומרים שהסיבה לכך היא משום שיהודים לא רוצים להתיישב שם; אך האמת היא, שלא מאפשרים ליהודים להתיישב שם!

ועל הכל אומר שזה 'הישג דתי': הוא נותן פיסת נייר עם חתימתו שעלי' ניתן לרשום מה שרוצים, ושזה ע"פ תורה! ועד"ז נותן נייר לגוי שהוא יהודי, ואומר שזה עליו ועל צוואריו, והאמת היא שזה אכן עליו ועל צוואריו!

וכאמור, הצרה היא שכולם שותקים ואין פוצה פה ומצפצף!

ומדוע מדברים על זה עכשיו? – מכיון שאולי זה יעזור במשהו, ע"ד הרעש שעשו בנוגע ל"מיהו יהודי" שפעל סגירת כמה בתי חרושת וכו' לגיור שלא כהלכה²⁹, וכמה פעמים פעלו שיהי' גיור חוזר [כהלכה]²⁹, ונוסף לכך זה גם פעל שהוא יודע כבר שאין לו מה להתפאר בזה, ועתה הם משתדלים לעשות זאת בחשאי, ואין להאריך בדברים המצערם.

1. המצב כיום הוא חושך כפול ומכופל, ואעפ"כ "שמים חושך לאור"³⁰ ואומרים שזוהי "אתחלתא דגאולה"! הם נמצאים זמן כה רב בחושך עד שאומרים שאין זה חושך

29 ראה "חי המלך" רצב ע' 26 ואילך.

30 ישע"י ה, כ.

– שגם הם יוכלו כבר להגיד בלשונם, בכל מקום ומקום, שרוצים משיח עכשיו! ולא רק לרצות ולחשוב על-כך או לומר זאת בניחותא, אלא להגיד את זה בקול רעש גדול ובקול שירה זמרה –

היות ועי"ז שעוסקים בזה בלהט ובאופן כזה שרוצים את משיח עכשיו – הרי זה כמו אבר שממשיך אור וחיות, ופועל שמשיח אכן יבוא עכשיו.

ובלשון הרמב"ם "ומיד הן נגאלין".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בא ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

בימינו אלה לא שייך לדחות את הקץ

במשך הדורות היו כמה צדיקים, אשר, בידעם גודל צער הגלות ("שכינתא בגלותא"¹, חב"ד'ניק בגלותא, וסתם יהודי בגלותא), רצו לדחוק את הקץ. וגילו להם מלמעלה שאם ידחקו את הקץ ישארו ריבוי ניצוצות שלא נתבררו עדיין² (מפני קוצר הזמן), ועי"ז פעלו לדחות את הקץ לזמן מאוחר יותר וכו'. אמנם, בימינו אלה, בודאי נשלם כבר הבריר דכל הניצוצות, שכן, לאחר אריכות הגלות יותר מ-1900 שנה, טוענים בני"ז: כמה השיעור לחכות... ("וויפל איז אַ שיעור צו וואַרטן") עד כמה השיעור לומר שעדיין נשאר ניצוץ שלא נתברר... – דבר מושלל לגמרי! בודאי נתבררו כבר כל הניצוצות מבלי שיחסר ח"ו אפילו ניצוץ אחד ויחיד, וכיון שכן, לא שייך לדחות את הקץ³, ותיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

ובפרט בעמדנו בארבעים שנה, ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע", ע"י שלימות העבודה בהפצת המעיינות חוצה – בודאי הגיע כבר הזמן לשלימות הגילוי דה"מעייין" וה"מים" שלמעלה, "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

(משיחת ליל יו"ד שבט ה'תש"נ - בלתי מוגה)

1) זח"א קכ, ב. ועוד. וראה מגילה כט, א. 2) ראה שערי אורה שער הפרדים ד"ה יבוא לבוש הקיצין" (סנהדרין צד, ב). 3) נוסף לכך שבזמן הגמרא נאמר "כלו כל מלכות פצ"ד ואילך.

מוקדש לעילוי נשמת ינון ע"ה בן - יבלחט"א - אברהם אל-על - נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים העיור "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

העולם), משא"כ מצד גשמיות הענינים של הגוף, שם בעיקר נרגש ההעלם והסתור, ובמילא – זה מעורר עוד יותר חזק את הגעגועים לגאולה.

והחידוש של הגאולה הוא בכך, שהגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" יהיה גם בגשמיות העולם הנראה לעיני בשר, במקום זמן גשמי, שייעשה דירה לו ית' בתחונתו. ואדרבה: בזה מתבטאת ("באשטייט") השלימות גם של הרוחניות (שלכן לע"ל הנשמה ניוזנית מן הגוף), משום כך הגאולה בגשמיות תביא גאולה בכל העולמות והדרגות למעלה.

. ויהי רצון, שע"י עצם קבלת ההחלטות בקשר עם יו"ד שבט – כולל, שכל אחד משתתף בכל הפעולות והמנהגים הקשורים עם יו"ד שבט, החל מהתוועדות שעורכים בכל מקום ביום זה, ובשבתות שלפניו ושלאחריו –

שעוד לפני זה יהיה "הקיצו ורגנו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשנו, ותיכף ומיד ממש, בפירוש הממשי של "ממש" – כידוע¹⁰ שצדיקים קמים בתחה"מ מיד, וחוגגים יחד איתו את יום ההילולא,

ותיכף ומיד ממש נעשה "בשלח פרעה את העם"¹¹, "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"¹² – שיוצאים מהגלות והולכים לארץ הקודש, וירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי, ולקדש הקדשים, ה' ימלוך לעולם ועד¹³.

(משיחות יוס' ד' פ' בא, ג' שבט, וש"פ בא, ו' שבט ה'תשנ"ב – מונה, תרגום מאידית*)

13 שם טו, יח.

10 זח"א קמ, א.

* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

11 ר"פ בשלח.

12 שם יד, ח.

מדוע צועקים "משיח עכשיו" בשירה אדירה?

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

. וזהו גם הטעם מדוע מרעישים ומעוררים שירעישו (מ'קאכט זיך אז מ'זאל זיך קאכן") בענין זה – שמשיה יבוא עכשיו דוקא, ובלשון הרמב"ם¹ ש"מיד הן נגאלין" דוקא, ומרעישים – שיאמרו ויצעקו זאת, ודוקא באופן של שירה אדירה, ושזה יגיע גם לאלו ש"בשם ישראל יכונה"² שיאמרו זאת גם בלשונם, וההד ("דער אפלאנג") יפעל גם עליהם שיקלטו זאת ("דערהערן"), עד שיפעל בהם התעוררות – שעוד קודם שלמדו לשון הקודש או אידיש – השפה שנתקדשה ע"י אמירת דברי תורה מרבותינו נשיאינו³, מתחיל מהבעש"ט

1 ה' תשובה פ"ז ה"ה. לקונטרס י"ב תמוז תיש"א (בסה"מ תיש"א ע' 287).

2 ראה סה"מ תש"ח ע' 263. וראה ההקדמה 3 ראה לקו"ש חכ"א ע' 446 ואילך.

אלא אור, וכידוע הסיפור³¹ על קבוצת אנשים שישבו פעם זמן רב במקום חשוך, ואח"כ כשנכנס לשם אדם אחר ואמר שהם יושבים בחושך, נענו ואמרו לו שאין זה חושך אלא אור! והסיבה לזה – מכיון שישבו בחושך זמן כה רב עד שחושבים שזה בכלל אור.

לכל דבר הרי יש שרש בקדושה, ובענינו – מה שאומרים על חושך שהוא אור – שרשו בקדושה הוא: מכיון שהכוונה העליונה היא להפוך את החושך לאור ומחומרות העולם לעשות שתה' גשמיות ולא חומריות, ומגשמיות העולם לעשות כלי לרוחניות, עד שתה' הגברת הרוחניות על הגשמיות, אזי כיון שבקדושה ישנו ענין שצריך להפוך את החושך לאור, נשתלשל מכך בלעומת-זה הענין ש"שמים חושך לאור", וכאמור, מאחר שהם נמצאים כ"כ הרבה זמן בחושך – אומרים שהוא אור. אבל צריכים לדעת שזהו חושך כפול ומכופל.

ז. כאשר באים ואומרים לו לרדת מכסאו וללכת לביתו ללמוד תורה ולקיים מצוות, הוא טוען שזהו היפך הדמוקרטי, שהרי יושב על כסאו זמן ארוך ובמילא מוכרח להשאר עליו! והרבנים³² אינם עושים מאומה! וכששואלים אותם מדוע אינם מוחים וכו',

31 ראה אג"ק כ"ק אדמור" מוהרי"צ נ"ע ח"א ע' תפב אודות מרתף בעיירה קרמנטש'וק ("קרעמענטשוקער קעלער"): "על א' החסידים הראשונים (ראה לקו"ש ח"ב ע' 621 – בשם ר' הלל מפאריטש) שבימי הקיץ בימי החום ירד למרתף הבית להצטנן, בירד שמה הנה לרגע ראשונה נחשכו ראות עיניו, אמר לו אחד מחבריו, כי כן הוא הטבע שכאשר יוצאים ממקום אור בהיר למקום כזה הנה לרגע הראשונה נחשכו ראות ואח"כ חוזרים כבראשונה. השיבו החסיד: טועה אתה ידידי בזה טעות עקרי, החשך הוא חשך ולא אור אלא כשיושבים בחשך ומתרגלים בו אז נדמה שהוא אור".

32 הכוונה כאן להרבנים בחו"ל, וכמוכן מההמשך.

נענים שאין ביכולתם לעשות כלום ללא הוראה מארץ הקודש... – כאשר מדובר בענינים דהיפך הטוב, אינו אומר שנמנע לעשותם ללא הוראה מאה"ק, אך כאשר מגיע לעשיית דבר טוב – אזי אומר שבגלל היותו בחו"ל אינו יכול להתערב בענינים דארץ הקודש, מכיון שיש שם הרבה רבנים!

ובכלל, איך שייך לומר שאינו יכול לעשות ללא הוראה מאה"ק – מדובר בענין ד"לא תעמוד על דם רעך"³³, שפסוק זה נאמר לאו דוקא בשעה ש"רעך" נמצא בביתך, אלא אפי' אם הוא במקום אחר, אפי' רחוק, באם הוא עומד בסכנה מוטל עליך החיוב ד"לא תעמוד על דם רעך". ועד"ז בענינו – כאשר שומע שרוצים להחזיר שטחים, שזהו ענין של סכנה וכו', ישנו אז החיוב ד"לא תעמוד על דם רעך".

ולפועל שותקים ולא עושים מאומה!

הנהגה זו היא בגדר "כבשו פניהם בקרקע"³⁴ – והרי רואים מה התוצאה שהיתה לזה³⁵...

וכאמור לעיל, זו אותה הנהגה שהיתה במצרים כשיהודים הכניסו גויים לבתיהם אע"פ שמשו רבינו אמר להם שתיכף באה הגאולה ("באלד קומט שוין די גאולה");

ועד"ז גם עכשיו: משה אומר שתיכף מגיע משיח, ואעפ"כ מתפעלים מגוי, רודפים אחריו ומכניסים אותו בין יהודים, רחמנא-ליצלן!

ויה"ר שיקויים "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"³⁶, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש. ■

33 קדושים יט, טז.

34 ראה שבת קיט, ב. סנהדרין יט, ב. וראה עוד עד"ז ב"יחי המלך" שו"ע ע' 11 ואילך.

35 סנהדרין שם: "בא גבריאל וחבטן בקרקע כו".

36 מיכה ז, טו.

הסתלקות היתה בדור השמיני - משא"כ בדורנו זה

ביום זה היתה הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ד (נטלו המאורות). אבל לא באופן שנשאר "נטלו" ח"ו, אלא מה"נטלו" נעשה מיד נתלו "שני המאורות הגדולים" באופן נעלה יותר – כידוע שע"י הסתלקות נעשה עלי' וגילוי נעלה יותר (מבחי' "אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין"²), ואז הנשמה "אשתכח בכולהו עלמין יתיר מבחיהי"³; וע"י חסידיו ותלמידיו המקושרים אליו כנשמות בגופים כאן למטה בדור התשיעי (תשיעי בתי"ו, ע"ד התי"ז ד"נתלו" לגבי הטי"ת ד"נטלו") – נפעל גם למטה השלימות ד"נתלו המאורות", "אתפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין" בנשמה בגוף למטה.

מזה מובן החידוש דדורנו – הדור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, עד לדור שלפנ"ז (דור השמיני): מכיון שהגאולה לא באה אז בפועל, ה"בא אל פרעה" (הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" למטה) לא היה בתכלית השלימות כנשמה בגוף בריא (היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, וגם הנשמה בגוף היתה במצב ש"הדיבור הוא בגלות" וכו'); משא"כ בדורנו זה – הדור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה – נעשה תומ"י "נתלו המאורות", שלא זו בלבד שלא חסר ח"ו במאורות הגדולים דגילוי תושב"כ ותושבע"פ⁴, אלא אדרבה – מיתוספת שלימות נעלית יותר בזה [לא באופן ד"כבד פה מאורייתא שבע"פ וכבד לשון מאורייתא שבכתב", בהיותו למעלה מזה], באופן שכנשמות בגופים מקבלים בפנימיות ("נעמט מען אויף") "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, עי"ז שמשח צדקנו בא מיד, "שלח נא ביד תשלח" וילמד תורה את כל העם כולו⁵, עד "תורה חדשה מאת תצא"⁶,

וזה פועל את השלימות והעלי' דכל הדורות שלפנ"ז, עי"ז ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשנו.

חידושו של דורנו לגבי הדורות שלפני זה – רואים בפועל בעבודת הדור: בדורנו זה ניתוסף, עד שלא בערך, לגבי הדורות שלפנ"ז בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, הן בריבוי השפע (הספרים הנדפסים וכו'), והן בעשיית כל העולם, עד

לחוצה שאין חוצה ממנו, לכלי לקבלת ("צו אויפנעמען") האורות הגדולים, הן בנוגע לבנ"י – ע"י התרי"ג מצוות, והן בנוגע לאוה"ע – ע"י הפצת השבע מצוות בני נח⁷, כך שמאירים את כל העולם עם "נר מצוה ותורה אור" באופן ד"אתפריעו כל נהורין", שכל אחד יכול לקבל את האור כנשמה בריאה בגוף בריא,

עד שרואים בפועל (כמדובר כמ"פ לאחרונה) שאומות העולם בכו"כ מדינות מסייעים לבנ"י בעבודתם (ע"ד ויותר מאשר היה ביציאת מצרים), עד שגם מדינה ההיא שהיתה סגורה ומסוגרת ריבוי שנים, ולא נתנו ליהודים לצאת ממנה, ולא איפשרו להם לקיים תומ"צ בשלימות וכו' – הרי לאחרונה נשתנתה מן הקצה אל הקצה, וכעת לא זו בלבד שמאפשרים ליהודים להתנהג כפי רצונם, ומרשים להם לצאת משם, אלא יתירה מזו – מסייעים להם בכך.

עד שרואים כיום בפועל שנוסף לזה שבנ"י עומדים "הכן כולכם" לגאולה, גם אוה"ע עומדים "הכן כולכם" שבנ"י יצאו כבר מהגלות ללכת לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה,

ונשמות בגופים בלי שום הפסק כלל, באים מיד לתכלית השלימות ד"בא אל פרעה" בגאולה האמיתית והשלימה, שלימות הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין", "והי' לך הוי' לאור עולם"⁸.

מזה מובן הלימוד עתה מ"בא אל פרעה":

דובר כמ"פ שכבר "כלו כל הקיצין"⁹ וכבר סיימו הכל, והגאולה היתה צריכה לבוא כבר מזמן, ומפני טעמים שאינם מובנים כלל וכלל עדיין לא באה.

מזה מובן, שעכ"פ כעת, צריכה הגאולה לבוא תיכף ומיד ממש. ובלשון העולם: זהו הזמן הכי נעלה ("די העכסטע צייט") לגאולה האמיתית והשלימה!

ולהעיר, שבלשון "הזמן הכי נעלה" ("העכסטע צייט") מרומז תוכן הגאולה – ש"זמן" הקשור עם מדידה והגבלה (עבר הוה ועתיד), נעשה ("הזמן) הכי נעלה", באופן שאין למעלה הימנו. כלומר, שהגבול (זמן) עצמו נעשה בלי גבול (הכי נעלה), עד לאופן שנעשים דבר אחד ממש, ע"ד המדובר לעיל בענין "אתפריעו כל נהורין".

ואדרבה: עיקר ההדגשה בזה היא על הגבול של "זמן" גשמי – כי ברוחניות הענינים (עד לדרגות "הכי נעלות") יש כבר שלימות הענינים עד גם השלימות דגאולה (רוחנית), עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה; כעת צריך להיות פתיחת העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה.

וכמוכן גם בפשטות: עיקר הגעגועים לגאולה הם לא כל כך מצד הרוחניות והנשמה, כי מצד רוחניות הענינים הנשמה בשלימות וכל הענינים בשלימות (והגם שיהודי נמצא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, הרי מצד הנשמה והרוחניות לא מורגש ("הערט זיך ניט אָן") חושך

(7) ראה רמב"ם הל' מלכים פ"ח ה"י. (9) סנהדרין צז, ב.

(8) ישע"י ס, יט.

שלו קצא, א. וראה לקו"ת ש"ה יא, ד. אוה"ת בראשית יד, לו, סע"ב. במדבר ע' מו. מג"א ע' בשמא (בהוצאת תש"נ – ע' קמט). נ"ך ע' ריז. ועוד. וראה לקו"ש ח"ל ע' 10 ואילך.

(5) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב. לקו"ת צו יז, א ואילך. ובכ"מ.

(6) ישע"י נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג.

(1) בראשית א, טז.

(2) ראה תניא פכ"ז ולקו"ת ר"פ פקודי (מזח"ב קכח, ב. ועוד). תו"א ויקהל פט, ד. לקו"ת חוקת סה, ג. וראה ד"ה באתי לגני הש"ית פ"א.

(3) זח"ג עא, ב. הובא ונת' באגה"ק סכ"ז וביאורה (קמו, א ואילך).

(4) ראה של"ה בהקדמתו טז, סע"א. במס' שבועות